Mejlet

Mira kom tjugo minuter för tidigt. Det var tisdag kväll, och gatan var tom på folk. Hon stod utanför dörren och läste mejlet från kursledaren en gång till. I mejlet stod tre saker att ta med, och väskan hade hon packat dagen innan. Dörren var tung och slog igen med en duns. Inifrån luktade det blöt lera och kaffe.

Hon gick in och ställde sig vid dörren. Längs väggarna stod hyllor med skålar och krukor, och någonstans surrade en maskin. En man i ett lerigt förkläde torkade händerna på en handduk.
”Är du Mira?” frågade han.
”Ja”, sa Mira. ”Jag kom nog lite tidigt. Jag kan vänta här borta.”
”Sätt dig gärna på bänken.”
Mira satte sig längst ut på bänken och knöt om skorna en gång till.

Utanför hade gatlyktorna tänts, en efter en. Klockan på väggen visade 18.00. Mannen vid arbetsbordet sorterade små träpinnar i en liten burk. Mira tog upp mobilen, tittade på den och la ner den igen utan att ha skrivit något. När de andra började samlas mitt i rummet hade hon redan rest sig. ”Var ska jag stå?” sa hon.

1. Hur många minuter för tidigt kom Mira?
2. Hur känner sig Mira när hon sitter på bänken? Hur vet du det?
3. Var är Mira? Vad i texten får dig att tro det?
4. Vad tror du händer efter att Mira har sagt ”Var ska jag stå?” Varför?